

3) Artykuł 15 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2003/109, zmienionej dyrektywą 2011/51,

należy interpretować w ten sposób, że:

państwo członkowskie, w którym obywatel państwa trzeciego złożył wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt na podstawie przepisów rozdziału III tej zmienionej dyrektywy lub o odnowienie takiego zezwolenia, nie może oddalić tego wniosku z tego powodu, że obywatel ten nie dołączył do swojego wniosku dokumentów potwierdzających, że posiada odpowiednie warunki mieszkaniowe, jeżeli to państwo członkowskie nie wdrożyło tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 138 z 28.3.2022
Dz.U. C 237 z 20.6.2022

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 29 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej/C. sp. z o.o. w likwidacji

[Sprawa C-108/22 (¹), Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (VAT – Konsolidator usług hotelowych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Procedura szczególna dla biur podróży – Zakres stosowania – Konsolidator usług hotelowych nabywający tego rodzaju usługi na własny rachunek i odsprzedający je innym przedsiębiorcom bez usług dodatkowych]

(2023/C 286/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Strona przeciwna: C. sp. z o.o. w likwidacji

Sentencja

Artykuł 306 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

świadczenie podatnika polegające na zakupie usług noclegowych od innych podatników i na ich odsprzedaży innym podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą jest objęte procedurą szczególną podatku od wartości dodanej mającą zastosowanie do biur podróży, mimo że usługom tym nie towarzyszą usługi dodatkowe.

(¹) Dz.U. C 284 z 25.7.2022.